

บทที่ 5

บทสรุป

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่องการปนภาษาคำเมืองในภาษายอง บ้านป่าบงหลง ตำบลจันจว้าใต้ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย กรณีศึกษาคำศัพท์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปนภาษาคำเมืองในภาษายอง และเพื่อเปรียบเทียบการปนภาษาคำเมืองในภาษายอง ในกลุ่มคน 3 ช่วงอายุ ได้แก่ 15-30 ปี 31-50 ปี และ 51 ปีขึ้นไป รวมทั้งสิ้น 30 คน ตามปัจจัยทางด้านอายุและเพศ นำเสนอผลการศึกษาโดยหาค่าเฉลี่ยร้อยละ จากการใช้โปรแกรม Microsoft Excel และการพรรณนาวิเคราะห์ โดยรวบรวมคำศัพท์พื้นฐานภาษาคำเมืองและภาษายองที่ใช้ในชีวิตประจำวัน จำนวนคำศัพท์ 1,108 คำ พบว่าอัตราการปนภาษาคำเมืองในภาษายอง บ้านป่าบงหลง ตำบลจันจว้าใต้ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย กรณีศึกษาคำศัพท์ ถึงร้อยละ 78.61 ของคำศัพท์ที่พบทั้งสิ้น 871 คำ จากคำศัพท์ทั้งหมด 1,108 คำ และพบว่าผลสรุปค่าร้อยละการเปรียบเทียบคำศัพท์ภาษายองและภาษาคำเมืองแบ่งตามช่วงอายุ คือ ช่วงอายุ 15-30 ปี จำนวน 10 คน มีการปนภาษาคำเมืองในภาษายองคิดเป็นร้อยละ 53.88 ช่วงอายุ 31-50 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 0.54 และช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 0.36 ตามลำดับ และเมื่อคิดเป็นผลต่างร้อยละของภาษายองในกลุ่มตัวอย่างระหว่างช่วงอายุในแต่ละช่วงอายุ ได้แก่ ช่วงอายุ 15-30 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นผลต่างร้อยละ 7.76 ช่วงอายุ 31-50 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นผลต่างร้อยละ 98.92 และช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 10 คน คิดเป็นผลต่างร้อยละ 99.27 ตามลำดับ ดังนั้นจะเห็นว่าช่วงอายุ 15-30 ปี มีการปนภาษาคำเมืองในภาษายองมากที่สุด เมื่อเทียบกับช่วงอายุ 31-50 ปีและช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป ตามลำดับ และผลสรุปค่าร้อยละการเปรียบเทียบคำศัพท์ภาษายองและภาษาคำเมืองแบ่งตามเพศ คือ เพศชายและเพศหญิง พบว่าผู้บอกภาษายองเพศหญิงมีการปนภาษาคำเมืองในภาษายองร้อยละ 58.64 และเพศชาย ร้อยละ 51.53 ตามลำดับ และเมื่อคิดเป็นผลต่างร้อยละการใช้ภาษายองและภาษาคำเมืองระหว่างเพศหญิงและเพศชาย พบว่าผลต่างของการใช้ภาษายองระหว่างเพศหญิงและเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 7.13 ในขณะที่การใช้ภาษาคำเมืองระหว่างเพศหญิงและเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 7.13 เช่นเดียวกัน ดังนั้นจะเห็นว่า

ปัจจัยทางด้านเพศ คือเพศชายและเพศหญิงมีการปนภาษาคำเมืองในภาษายองที่ระดับคำร้อยละที่ใกล้เคียงกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาและเปรียบเทียบข้อมูลการปนภาษาคำเมืองในภาษายอง บ้านป่าบงหลวง ตำบลจันจว้าใต้ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย กรณีศึกษาคำศัพท์ พบว่าการปนภาษาคำเมืองในภาษายองปัจจุบันเพิ่มมากขึ้นเมื่อเทียบกับปัจจัยด้านอายุและเพศ คือ

ผลการวิจัยพบว่า อายุ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษายองในปัจจุบันอย่างเห็นได้ชัดที่สุด คือ ช่วงอายุ 15-30 ปี มีความแตกต่างในการใช้ภาษายองและคำเมืองอย่างชัดเจนและเมื่อเทียบกับช่วงอายุ 31-50 ปี และช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป มีความแตกต่างในการใช้ภาษายองและภาษาคำเมืองที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้นปัจจัยด้านอายุมีแนวโน้มการปนภาษาคำเมืองในภาษายองอย่างชัดเจนมากกว่าปัจจัยด้านต่าง ๆ นอกจากอายุแล้ว เพศ ผู้บอกภาษาเพศหญิงมีการปนภาษาคำเมืองในภาษายองมากกว่าเพศชาย เพราะปัจจุบันเพศหญิงออกไปทำงานนอกบ้านเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่เพศชายมีปนภาษาน้อยกว่าเพศหญิงเพราะด้วยอุปนิสัย และการทำงานของเพศชายที่เป็นหัวหน้าครอบครัว หรือผู้นำ จึงทำให้เพศชายมีการใช้ภาษายองมากกว่าเพศหญิง

ดังนั้นปัจจัยทางด้านอายุและเพศดังกล่าวข้างต้น ส่งผลให้ชาวยองในหมู่บ้านป่าบงหลวง ตำบลจันจว้าใต้ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ใช้ภาษาคำเมืองปนเข้ามาในภาษายองเพิ่มมากขึ้นและมีแนวโน้มว่าภาษายองจะมีการใช้หรือการพูดน้อยลงในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยเรื่องการปนภาษาคำเมืองในภาษายอง บ้านป่าบงหลวง ตำบลจันจว้าใต้ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย กรณีศึกษาคำศัพท์ ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบคำศัพท์ของสองภาษา คือ ภาษายองและภาษาคำเมืองจากผู้บอกภาษา พบว่านอกจากผลงานวิทยานิพนธ์นี้ควรมีการศึกษาต่อในเรื่องดังต่อไปนี้

1. ควรมีการศึกษาทางด้านระบบเสียงของภาษายองและภาษาคำเมือง เพื่อให้เห็นลักษณะของภาษาทั้งสองภาษาอย่างชัดเจน
2. ควรมีการธำรงภาษาหรืออนุรักษ์การใช้ภาษายองของคนยองในบ้านป่าบงหลวง ตำบลจันจว้าใต้ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย เพื่อรักษาภาษายองในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งที่แสดงออกให้เห็นถึงวัฒนธรรมของคนยองบ้านป่าบงหลวง ตำบลจันจว้าใต้ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย